

[Undervisningsministeren]

Jeg er enig med en række af ordførerne i, at det mest overraskende ved fru Eva Møllers indlæg var det dagsordensforslag, fru Eva Møller kom med, men jeg har også forstået, at det vist egentlig tilhørte en anden ordfører. Det er i øvrigt et skænderi, jeg ikke skal blande mig i. Jeg synes i og for sig, det er forbløffende, at en sådan tale holdes, at man overhovedet ikke lytter til, hvad det egentlig er for toner, der kommer.

Jeg noterede mig en enkelt ting, nemlig at fru Eva Møller dog til sidst fik bekvemmet sig til at sige, at hun fandt, det var væsentligt, at der eksperimenteres og laves forsøg. Men når jeg skal sammenholde det med, hvad der i øvrigt blev sagt i det samme indlæg, så må jeg opfatte det på den måde, at man nu skal sortere kraftigt, hvad man eksperimenterer og laver forsøg med. Det må der ikke være fri adgang til, for det kan der jo komme nogle væmmelige og ubehagelige ting ud af. Jeg behøver næppe føje til, at det syn deler jeg ikke.

Så lige en enkelt konkret bemærkning. Der blev sagt noget om, at nu afskaffer vi konsulenten i oldtidskundskab. Jeg kan til fru Eva Møller oplyse, at denne stilling ikke er slået op som en konsulentstilling i klassiske sprog. Den er, som den altid har været, slået op som en konsulentstilling i klassiske fag, og det er græsk, latin og oldtidskundskab. Det, fru Eva Møller muligvis kan tænke på, er, at denne konsulent i en overgangsperiode på grund af nogle specielle problemer har haft en assistent. Da disse problemer var bragt på plads, vendte man tilbage til den gamle ordning med ét menneske, der havde disse tre fag. Der er intet nyt i det, og der er i hvert fald ikke nogen intention i dette stillingsopslag om, at det ene eller andet fag skal afskaffes på dette område.

Hr. Ole Vig Jensen var inde på nogle betragtninger om, at hvis meningen med de forsøg, der foregår i gymnasierne, er, at de skal bekræfte én bestemt model, så er det radikale venstre betænkeligt. Jeg kan sige, at det er en betænkelighed, jeg ville dele. Jeg mener, at jeg i mit indlæg gav udtryk for, at det var et meget differentieret forsøg, vi har i gang, og som kan give svar og del svar på en meget bred vifte af områder.

Når hr. Ole Vig Jensen fik denne tanke, så forstod jeg, at det hang sammen med, at han fandt, at mange ansøgninger blev afslået, og

deri kunne så ligge en ubehagelig styring. Jeg prøvede lige at regne på tallene, og så vidt jeg kan se, er i de senere år godt og vel 90 pct. af ansøgningerne blevet godkendt. Jeg vil indrømme, at dette store tal overraskede mig, for man kunne jo godt synes, at der var en del af dem, der simpelt hen formelt ikke var i orden, der ikke var gennemarbejdede nok, men der er altså vitterlig så mange ansøgninger, der er tilstrækkelig gennemarbejdede til, at man kan godkende omkring 90 pct. af dem. Det drejer sig om 30-40 ansøgninger, der afvises hvert år, og bortset fra et enkelt forsøg, nemlig det store idrætsforsøg på Gentofte studenterkursus, som blev afvist af helt andre grunde, som vi har drøftet her i salen, drejer det sig om ganske små forsøg, hvor en væsentlig del af dem ikke kunne godkendes, fordi det var forsøg inden for områder, hvor der var indhøstet erfaringer, hvor der havde været kørt lignende forsøg.

Jeg noterede mig med tilfredshed, at hr. Ole Vig Jensen gerne ser en forsøgsvirksomhed og tager det som en selvfølge, og jeg kan dele hans synspunkt, at en forsøgsvirksomhed ikke skal styres i en bestemt retning.

Hr. Riishøj havde til indledning nogle bemærkninger om stigningen i gymnasietilgangen og sagde, at socialistisk folkeparti ikke deler den holdning, som også gør sig gældende i socialdemokratiet, at en stigning i gymnasietilgangen i sig selv er noget beklageligt. Nej, jeg synes ikke, at en stigning i gymnasietilgangen i den forstand i sig selv er noget beklageligt. Men hvis det skæve uddannelsesvalg er et udtryk for manglende viden om de uddannelsesstilbud, der er, og et udtryk for den holdning, som jeg tror hr. Riishøj vil erkende er meget udbredt i vores samfund, nemlig at det nu trods alt er finere at få denne boglige, gymnasiale uddannelse, end hvad der ellers er af valgmuligheder, så bekymres vi overordentlig meget over udviklingen i søgningsmønstret.

I øvrigt havde hr. Riishøj en række bemærkninger, som jeg meget langt hen ad vejen kan dele, og jeg vil godt takke for den opbakning af forsøgsvirksomheden, der kom til udtryk.

Jeg vil gerne sige, at heller ikke jeg deler hundrede procent tendensen i alle de forsøg, der foregår, men jeg finder det, forstå mig ret, så temmelig og aldeles underordnet, om jeg kan være hundrede procent enig i disse